

netop dem, der ere nedfattede i de Meniges 2den Klasse. Jeg kan derfor ikke finde det tilraadeligt at gjøre denne betydelige Indskrænkning i Lovforslagets Bestemmelser. — Hvad det Foredrag angaar, som vi have hørt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein), da kan det naturligvis ikke falde mig ind at imødegaa alle de Bemærkninger, som han har gjort ved de enkelte Paragrafer. For at skulle kunne gjøre det nogenlunde tilfredsstillende, maatte man ikke alene være Jurist, men ogsaa en Surist, der i den senere Tid havde beskæftiget sig med Sura og med Lovgivningsarbejder. Noget, jeg jo, som bekendt ikke er, og ikke har gjort; men hvad jeg kunde have ønsket, at fremføre, er for en Del blevet fremført af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm). Jeg skal kun tillade mig at ydtales mig ganske i Almindelighed om det Foredrag, vi have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 2den Valgkreds. Det har jo været Bestrebelsen ved dette Lovforslag for de egentlige borgerlige Forbrydelser at give den borgerlige Straffelovs Bestemmelser Anvendelse, og kun forsaavidt rent militære Forhold gjorde det nødvendigt, da at anvende militære Straffe, og dernæst har man søgt at bringe Straffebestemmelserne i Lovforslaget i saa nær Overensstemmelse med den borgerlige Straffelov, som de særlige militære Forhold tillade; men jeg tror rigtignok, at naar man vil gaa den Vej, som det ærede Medlem antydede som den rigtige, og i den Grad vil søge at bringe Overensstemmelse imellem den militære og borgerlige Straffelov, saa vil man faae en Straffelov, som bliver aldeles værdiløs for Krigsmagten. Hvad navnlig angaar det, som det ærede Medlem fremhævede, at man ikke i den militære Straffelov havde lagt den Vægt paa Villien, som der var lagt paa den i den borgerlige Straffelov, men hovedsagelig kun havde set paa Følgerne, saa er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds, og maa bekræfte Rigtigheden af hans Udtalelse, at det netop har været med velberaad Hu, at man her er gaaet den Vej, som man er gaaet. Det er Følgerne, som det er ligefrem nødvendigt at

se hen til, og ikke Villien, thi ellers vilde Vedkommende som oftest flyde sig ind under, at det havde han ikke tænkt, det havde han ikke havt til Hensigt; men dette gaar virkelig ikke an i militære Forhold og navnlig ingenlunde under Krigsforhold. Det ærede Medlem synes overhovedet særlig at have fæstet sin Opmærksomhed paa denne Straffelovs Virkning i Fredstid, men den er dog skreven ikke alene for Fredstid, men ogsaa for Krigstid, og der maa Følgerne have deres afgjørende Indflydelse. Der handles her om en hel Armes, et helt Korpses Sikkerhed, om Landets Forsvar, om Soldaternes Liv og Blod, og der kan man umulig tage de Hensyn, som man kan tage paa det borgerlige Straffebesked. Det ærede Medlem gjenningik forskellige Paragrafer, og han søgte at paavise ikke alene deres Uoverensstemmelse med Aanden i den borgerlige Straffelov, men ogsaa adskillige Bysynderligheder, som skulde findes i dem. Han citerede saaledes en Paragraf — saavidt jeg erindrer, var det § 74 — som Bevis for, hvilken Vidde af Straf man havde givet Krigsretterne at raade over, naar de skulde affige en Dom over en begaaet Forbrydelse. Han sagde, at i § 74 samlede man den hele Straffeskala lige fra Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse og Fængsel osv. indtil op til Livsstraf; men det ærede Medlem glemte at henlede Opmærksomheden paa den Forbrydelse, som der er Spørgsmaal om, og det forekommer mig, at naar man vil se den første Linie i Paragrafen, vil man ogsaa indrømme, at det er helt naturligt, at man har givet den Frihed til at benytte de forskellige Straffe, som der er tilstaaet. Det hedder i § 74: „Den, som ellers af Feilhed flygter for Fjenden eller under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, søger ved at skjule sig eller paa anden Maade at unddrage sig fra Deltagelse i Faren“, og saa kommer: „eller under Fægtning eller paa Tilbagetog af Frygt for Faren enten kaster Vaaben fra sig“, men saa hedder det til Slutning: „spænder Heste fra Kanoner eller Bogne“, altsaa at tilintetgjøre Forsvaret, tilintetgjøre Muligheden af at indtage en anden Stilling eller dække Armeens Tilbagetog; men er dette da ikke en anden Forbrydelse, end naar en Synder, idet